

EL LLENGUATGE

25/IX/1976

Cosa de deu dies

Decididament, l'ús de l'adverbi com resulta repetidament conflictiu. Avui ens cal referir-nos-hi de nou, havent observat que va esdevenint freqüent l'ús de cum amb el significat equivalent a «aproximadament». Ja comença a ésser corrent, efectivament, de sentir dir: Hi havia com cent persones. Van trigar com deu dies. Deu costar com mil pessetes. Alguns, sens dubte amb la creença que així confereixen a aquestes construccions una patent de catalanitat, en lloc de com diuen com a: Hi havia com a cent persones. Van trigar com a... Però no vacil·lariem a afirmar que tan rebutjable és el primer cas com el segon. Com vol dir «de quina manera» o «de la mateixa manera» i com a significa «en qualitat de», tal com vam tenir ocasió de comentar no fa gaire, i mal, ni com ni com a, no han tingut el significat de terme aproximatiu que ara comentem.

Com (és a dir, de quina manera) s'ha de dir, doncs? Si hem comentat que aquest ús indegut de com (o de com a) era amb el significat de «aproximadament», és clar que es pot dir això: aproximadament. Però, tal com ja hem vist algun altre cop, en català tenim alguna cosa més que adverbis de manera en -ment. Que ningú no digui que, de les solucions següents, no en troba cap que li faci el pes: Hi havia unes cents persones. Van trigar cosa de deu dies. Deu costar si fa no fa mil pessetes. I si algú considera que combatre l'expressió «com mil pessetes» és fer-ne un gra massa, que pensi quin efecte faria que, en castellà, diguéssim: «...si hace ni hace mil pesetas».

ALBERT JANE